

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy produkty objęte podatkiem akcyzowym są przemieszczane w ramach procedury zawieszenia podatku w rozumieniu art. 4 lit. c) dyrektywy Rady 92/12/EWG ⁽¹⁾ w sytuacji, gdy urząd celný jednego z państw członkowskich wyraził zgodę na przemieszczenie produktów w ramach procedury zawieszenia podatku ze składu podatkowego do zarejestrowanego podmiotu gospodarczego z siedzibą w innym państwie członkowskim, aczkolwiek nie spełniono obiektywnie warunków przemieszczenia produktów w ramach procedury zawieszenia podatku, ponieważ w toku późniejszego postępowania wykazano, że zarejestrowany podmiot gospodarczy nie wiedział o przemieszczeniu produktów z powodu oszustwa osób trzecich?
- 2) Czy przedstawienie gwarancji akcyzowej w rozumieniu art. 15 ust. 3 dyrektywy Rady 92/12/EWG, wydanej w celu innym niż przemieszczenie produktów w ramach procedury zawieszenia podatku między składem podatkowym a zarejestrowanym podmiotem gospodarczym mającym siedzibę w innym państwie członkowskim stoi na przeszkodzie prawidłowemu rozpoczęciu przemieszczenia w ramach procedury zawieszenia podatku akcyzowego, jeżeli fakt przedstawienia gwarancji został wskazany w dokumentach towarzyszących przemieszczeniu produktów w ramach procedury zawieszenia podatku do zarejestrowanego podmiotu gospodarczego i potwierdzony przez organ celný państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, D.U. 1992, L 76, s. 1; wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 9, t. 1, s. 179.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez v (Niemcy) w dniu 24 grudnia 2020 r. – RO, reprezentowana przez przedstawiciela ustawowego / Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-720/20)

(2021/C 88/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Cottbus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: RO, reprezentowana przez przedstawiciela ustawowego

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland, reprezentowana przez Bundesministerium des Innern, reprezentowane z kolei przez Präsident des Bundesamtes für Migration und Flüchtlinge

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ze względu na unijnoprawny cel unikania wtórnego przemieszczania się i ogólną zasadę jedności rodziny wyrażoną w rozporządzeniu (UE) nr 604/2013 ⁽¹⁾ wymagane jest analogiczne zastosowanie art. 20 ust. 3 tego rozporządzenia w sytuacji, w której małoletnie dziecko i jego rodzice składają wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej w tym samym państwie członkowskim, ale rodzice korzystają już z ochrony międzynarodowej w innym państwie członkowskim, podczas gdy dziecko urodziło się dopiero w państwie członkowskim, w którym złożyło wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy należy odstąpić od rozpatrzenia wniosku małoletniego dziecka o udzielenie azylu zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 604/2013 i wydać decyzję o przekazaniu na podstawie art. 26 tego rozporządzenia, ze względu na to, że przykładowo za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego przez małoletnie dziecko odpowiedzialne jest państwo członkowskie, w którym jego rodzice korzystają z ochrony międzynarodowej?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: czy art. 20 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 604/2013 ma analogiczne zastosowanie również w zakresie, w jakim w zdaniu drugim uznaje za zbyteczne prowadzenie własnego postępowania w celu przejścia dziecka, które urodziło się po przyjeździe, chociaż wtedy istnieje ryzyko, że przyjmujące państwo członkowskie nie będzie miało wiedzy o ewentualnej konieczności przejścia małoletniego dziecka lub że zgodnie ze swoją praktyką administracyjną odmówi analogicznego zastosowania art. 20 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 604/2013, a tym samym będzie istnieć ryzyko, że małoletnie dziecko stanie się „refugee in orbit” [...]?

- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania drugie i trzecie: czy decyzja o niedopuszczalności na podstawie analogicznego zastosowania art. 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2013/32/UE⁽²⁾ może zostać wydana w stosunku do małoletniego dziecka, które złożyło wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej w jednym państwie członkowskim, również wtedy, gdy to nie samo dziecko, lecz jego rodzice korzystają z ochrony międzynarodowej w innym państwie członkowskim?

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. 2013, L 180, s. 31).

(2) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180, s. 60)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammergericht Berlin
(Niemcy) w dniu 30 grudnia 2020 r. – DB Station & Service AG / ODEG Ostdeutsche Eisenbahn
GmbH**

(Sprawa C-721/20)

(2021/C 88/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Kammergericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: DB Station & Service AG

Druga strona postępowania: ODEG Ostdeutsche Eisenbahn GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sytuacja, w której krajowe sądy cywilne badają, w każdym indywidualnym przypadku i niezależnie od nadzoru sprawowanego przez organ kontrolny, wysokość nałożonych opłat zgodnie z kryteriami określonymi w art. 102 TFUE lub w krajowym prawie antymonopolowym, jest zgodna z dyrektywą 2001/14/WE⁽¹⁾, a w szczególności z jej przepisami dotyczącymi niezależności zarządzania przedsiębiorstwem infrastrukturalnym (art. 4), zasad pobierania opłat (art. 7–12) i zadań organu kontrolnego (art. 30)?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: Czy kontrola nadużyć przeprowadzana przez krajowe sądy cywilne zgodnie z kryteriami określonymi w art. 102 TFUE lub w krajowym prawie antymonopolowym jest dopuszczalna i zalecana także wtedy, gdy przewoźnicy kolejowi mają możliwość wystąpienia o przeprowadzenie kontroli odpowiedniego charakteru opłat uiszczanych do właściwego organu kontrolnego? Czy krajowe sądy cywilne są zobowiązane do oczekiwania na decyzję organu kontrolnego w tej sprawie, a w przypadku zakwestionowania tej decyzji przed sądem – na uzyskanie przez nią ostatecznego charakteru?

(1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawania świadectw bezpieczeństwa (Dz.U. 2001, L 75, s. 29).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administrativen sad Wielkie
Tyrnowo (Bułgaria) w dniu 4 stycznia 2021 r. – MC / Direktor na Direkcija „Obzławane
i danyczno-osiguritelna praktika” Wielkie Tyrnowo pri Centralno upravljenje na Nacionalnata
agencija za prihodite**

(Sprawa C-1/21)

(2021/C 88/24)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administrativen sad Wielkie Tyrnowo